

corum membrâ, ut dicit Augustinus, lib. de Civ. Dei cap. 4. & lib. de Ecclesiasticis dogmatibus, cap. 82. multa autem facit erga talia corpora, sæpè lingua utitur ad dicendum multa, & maledicendum: sæpè etiam membris genitalibus abutitur ad actus obscenos, aliaque similia facit, etiam invitis hominibus quos vexat: ergo, &c.

S. August. lib. 19. de Civ. vit.

Resp. id verè reperiri apud Tolet. cit. falsum tamen est apud S. Augustinum inveniri locis citatis. Vidi quidem oculis meis Toleti doctrinam, & ea quæ dicit S. Augustinus legi de verbo ad verbum: & valdè miror, quod ad tales spurcicias citetur tam magnus Ecclesiæ Doctor. lib. 19. de Civit. Dei, cap. 4. de miseris agit vitæ mortalis, & ait: *Quid dicam de his, qui Dæmonum patiuntur incurfus? Ubi habent absconditum, vel obrutam intelligentiam suam quando secundum suam voluntatem, & Anima eorum, & corpore malignus utitur spiritus? Vide quantum hoc distet à verbis argumenti, & à fine illius.*

Idem Magn. August. lib. de Ecclesiasticis dogmatibus, cap. 82. interrogat: Dæmones quomodo occupent homines? Et respondet in corpore: *Dæmones per energiam operationem, non credimus substantialitèr illabi Animæ, sed applicatione, & opressione uniri. Illabi autem menti, illi soli possibile est, qui creavit. Vide quantum hoc differat à doctrina in argumento relata.*

S. August. de Ecles. dog.

Arg. 27. Ex ipso Cardin. Tolet. in cap. 11. Lucæ annot. 59. ubi clarius explicat vexationem Dæmonis per exercitium, ibi: *Altero modo corporalitèr tantum, &c. quia non semper, qui sic Dæmone vexantur, in peccato sunt, ut probat Augustinus, lib. 21. de Civit. Dei, cap. 14. lib. 22. cap. 22. ergo, &c.*

Tolet. in 11. Luc.

Resp. similiter, nihil Sanctum Augustinum dicere in locis citatis, quod profit arguentibus. Certè dum Augustinum audio nominatum in favorem oppositæ sententiæ, sisto gradum, & transire non audeo, usquedum, quæ dixit, oculis meis recognoscam. Lib. 21. de Civit. Dei, cap. 14 agit de pœnis temporalibus istius vitæ mortalis, & inquit: *Nonnulli etiam incurfus spirituum malignorum aliquando patiuntur. Hoc verum est. Et lib. 22. cap. 22. de miseris, quibus humanum genus obnoxium est, circa medium ait: Contra millefermes Dæmonum incurfus: quis innocentia sua fudit, quandoquidem ne quis fideret, etiam parvulos baptizatos, quibus certè nihil est innocentius, aliquando sic vexant, &c. Videatur in utroque loco Sanctissimus Doctor, & nihil in eis de violentiis turpibus invenietur, sed de vexationibus corporalibus, de quibus suprâ diximus in solut. ad arg. 9. & 10.*

S. August. l. 21. de Civit. Dei.

Arg. 28. ex Cassiano, collat. 7. in cap. 27. ubi refert, obsessionem Coll. Abbatis Moyfis, quem vocat *Virum incomparabilem, & ait, obsessio-*

tionem pertulisse, ad purgationem spiritualem: ergo, &c. Resp. obsessionem fuisse solum pœnalem, & vexationem corpoream tormentorum in corpore sine violentiis turpibus, de quibus est disputatio nostra, nam de alia non dubitamus. Videatur sol. ad arg. 20.

Men. Arg. 29. ex Menochio, part. 3. cap. 67. ex Malleo malef. & aliis, quos citat Gastaldus, tom. 3. de Potest. Ang. dist. 7. p. 1. quæst. unic. & art. 6. ubi resolvit, certam esse materiam obsessionum, ibi: *Sit 1. Conclusio: Aliquando quis possidetur à Dæmone pro majori suo merito. Et hoc probat ex Dialogis S. Severi, & Gersonis, tract. de error. circa artem magicam, exemplo cæci nati, Joan. 9. & confirmat Melleus. ex Angel. Doct. & Augustino, lib. 21. de Civitate Dei, cap. 28. & S. Hieronymo, in Epist. ad Paulum de dormitione Cœlesti, & ex Vita S. Palladii, S. Partemii, & aliis Historiis Ecclesiasticis, ut homines justi exerceantur: ergo, &c.*

S. Hie. in Ep.

Inf. ad argu. 44.

Gastaldo arg.

Resp. sicut ad arg. 20. & 28. Si autem Gastaldus, vel alii dixerint amplius, corrigendi videntur cum damnatis Molinosi propositionibus, ut infrâ dicemus. Sanctus Augustinus in lib. 21. de Civit. Dei, non habet nisi 27. capita juxta editionem Parisiensem anno 1613. quam præ oculis habeo.

Arg. 30. ex Gastaldo, tom. 3. de Potest. Angelica, dist. 7. ubi ait, Cardinalem Toletum resolvere, multoties Dæmoniacos cogi ad

fornicationem, motis à Dæmone instrumentis, & applicatis, sicut dicit Augustinus, lib. 15. de Civit. Dei, cap. 24. ergo, &c. Resp. S. Augustinum, lib. 15. de Civit. Dei, cap. 24. quod brevissimum est, nihil dicere de tali violentia diabolica, imò ibi nec verbum loqui de Diabolo. Circa Gastaldum, & Toletum, videantur solutiones antecedentium argumentorum.

Arg. 31. Ex Cardin. Lauræa, Card. in Opusc. 6. cap. 5. ubi ait, partem sensitivam hominis purgari Dæmonis persecutione, ibi: *Est adeò vehemens, ac periculosa hæc purgatio, ut plures incipientes ab incepto deficiant, putantes se in suorum defectuum pœnam à Deo esse derelictos: ergo, &c. Resp. non loqui de violentiis Diaboli, de quibus disputamus, sed de aliis innumeris Dæmonum persecutionibus, & hoc ita certum est; quod cum ego legerem præcitatum Opusculum cum reflexione circa subjectam violentiarum Diaboli materiam, nec verbum inveni ad contrariorum fulcimentum.*

Arg. 32. ex B. Joan. à Cruc. B. Joã. lib. 1. Noctis obscuræ, ubi ait, quod à Cru. ad mysticam sensus purgationem, datur hominibus spiritus blasphemix, lascivix, & scrupulorum: ergo, &c. Resp. non loqui de operibus malis, sed de tentationibus, & spiritibus malis tentantibus ad opera mala, quod longè distat à violentiis.

Arg. 33. ex Illustrissimo Angelo Na gelo

Illust.
Manr.

gelo Manrique, in Notis ad Vitam D. Mariæ à Vela (vulgo la Muger fuerte) dub. 4. ubi ait, esse communem Theologorum sententiam, à SS. PP. Hieronymo, & Augustino desumptam, multoties Deum Diabolo permittere, quod ingrediatur in corpora Servorum suorum, ut ex eo crescant in perfectione, & augeantur eorum merita: ergo, &c. Resp. sicut ad arg. 19. 20. & 28.

Inf. ad
argu.
43.

Arg. 34. ex ipso Manrique nuper citato, qui refert; Sanctum Abbatem Silicem pertulisse Dæmonis obsessionem decem diebus ante mortem illius; quapropter S. Abbas longævus improperebat Diabolo, dicens: *Ad vesperum venisti miser, hoc magnum non est: ostendisti miserrimè imbecillitatem tuam, &c.* ergo, &c. Resp. sicut ad arg. antecedens, intelligi de obsessione pœnali, non de violentiis, ut ex se liquet.

S. Eust.
Virg.

Arg. 35. ex S. Eustochia Virgine Piravina, obsessa, sive possessa à nativitate, prout refert P. Martinus del Rio, apud Manrique ubi supra: ergo, &c. Resp. ex S. Augustino sicut ad arg. 27. Sic enim respondetur circa Religiosam obsessionem, quam refert S. Gregor. lib. 1. Dialog. cap. 4. & circa 24. Moniales obsessas Conventus Gallie, quæ in observantia juxta vixerunt, ut videri potest apud Illust. Manrique, supra cit. Confiniter resp. de Illustri Matrona, quæ sine antecedente culpa, vixit obsessa, de qua loquitur

S. Greg. lib. 1. Dialog. cap. 9. & de Religioso obsessio, quoniam in Oratione se distraxit, prout legitur in Vita S. Bernardi Abbatis, lib. 2. cap. 20. & de muliere penitente, Benedicta nominata, Diabolo obsidenti tradita, prout referetur in Vita Cherubici Magni Patris mei Dominici, à Vincentio Justiniano conscripta.

Arg. 36. Innegabiles sunt Diaboli obsessiones, ut supra vidimus, ita ut hæretici ad negandam Ecclesie potestatem ad exorcismos, negaverint obsessos, & possessos; ut tenet Torreblanca, in Pract. Jur. lib. 3. cap. 8. num. 1. & etiam sine maleficio, ut docet ipse Torreblanca variis exemplaribus, eod. tom. 12. cap. 4. à num. 2. & in super, nonnullos Sanctos fuisse sic obsessos, asserit Cardin. Lauræa Opusc. 6. cap. 5. fol. 359. ex Vitis Patrum. Præterea, fore quid valdè distinctum *Circuminsessionem, Obsessionem, & Possessionem*, sicut in expugnatione Civitatis distinguuntur, *Bloqueo, Sitio, y entrada de las Milicias*, explicant Torreblanca, lib. 3. Pract. Jur. Spirit. lib. 2. cap. 8. & Alapide, in cap. 23. Lucæ, sup. illud Psalm. 21. *Tauri pingues obsederunt me*; sed in expugnatione Urbium non solum intercedunt suasiones, & allicientie, sed etiam violentie: ergo, &c.

Resp. concedendo totum argumentum, præter consequentiam, & paritatem. Non negamus Diaboli obsessiones, etiam in personis

S. Gre.
gor. in
Dial.

Torrebl.
in
Pract.

Alap.
in
Luc.

sonis innocentibus, & Sanctis, absque maleficio; negamus autem Deum permittere ad elevandas animas, easque transformandas, & sibi mysticè uniendas, diabolum in eis causare violentias turpes, & obscenas, ipsis advertentibus, & nolentibus, & absque offuscatione mentis, sicut in relatis quinque propositionibus continetur. Disparitas inter milites expugnantes Urbem, & Diabolum obsidentem animam notissima est ex solut. ad arg. 22.

S. August.
de Civit. Dei.

Arg. 37. ex S. Augustino, lib. 15. de Civit. Dei, cap. 14. à Galde Civit. vitat. unico, ubi ait, Dæmones incubos sæpè improbos extitisse mulieribus. Et de quadam Moniali produnt, quod pluribus annis à Dæmone incubo nolens patiebatur. Et V. Beda super cap. 8. Lucæ refert exemplum alterius Monialis virtuosæ, quæ idipsam patiebatur. Et P. Tyræus, 1. part. de loc. infest. cap. 19. inter magnos animarum labores, adstruit violentam Dæmoniorum persecutionem ad turpitudines patrandas, & alia ex Cæsario superaddit exemplaria. Et Gastaldus de Potest. Ang. dist. 4. quæst. 1. art. 5. cum Silvestro resolvit, Dæmones cum hominibus more sodomitico pertractare: ergo, &c. Imò Gastaldus, tom. 2. de Potest. Ang. fol. 127. col. 1. num. 2. referens Niderium in suo Formicario subinfert, quod si Diabolus consentiente muliere valet exercere concubitum, non

Gast.
de Po-
test. Ang.

est ratio, cur ipsa dissentiente non possit: ergo, &c.

Resp. in primis, S. Augustinum loco citato nihil dicere de Dæmonibus incubis, imò nec Diabolum nominare in toto capitulo, ut jam supra notavimus in solut. ad arg. 30. Editio mihi est Parisiis, anno 1613. Forfan in alia editione dicet, quod objicitur in argumento, ad quod respondendum est sicut ad arg. 6. & 9. Sic etiam resp. ad alia, quæ in argumento objiciuntur, dum de violentiis turpibus loquantur in executione. Ad exemplar V. Bedæ resp. similiter. Ad aliud autem ex Tyræo resp. loqui de tentationibus importunis. Ad alterum ex Silvestro, resp. sicut ad arg. 6. & 9. Ad ultimum illarum ex Niderio resp. nullam esse paritatem, prout sæpè diximus de Diabolo ligato. Possit autem, nisi frænaretur à Deo.

Arg. 32. Innegabilis est in obsessis violentia linguæ, ut Diabolus loquatur per linguam obsessi contra voluntatem creaturæ: ergo à simili concedendæ sunt violentiæ turpes à Diabolo contra voluntatem obsessi. Prob. antec. ex Simancas de Cathol. Instit. cap. 37. ubi cum Juristis affirmat, testimonium Energumini non esse sufficiens judicium ad procedendum contra quemquam. Vide Castro Palao, 1. part. tract. 4. disp. 8. punct. 16. Et Farinac. de Hæres. q. 185. refert. Supremæ Inquis. decretum, ne recipiatur

Suprà
ad ar-
gum.
30.

Ref.
in
Præ.

testimonium à sagis, & maleficis. Et ex Rosel. in Prax. scrup. cap. 28. ubi refert horrendas obsessorum blasphemias contra Deum, & Sanctos ejus: imò, & supposititias eorum Diabolo traditiones absque cooperatione voluntatis: & audire seipfos loquentes, & intus dicentes: Ego Deum nego, Dæmoni me trado, &c. Et Author Vitæ Dom. Mariæ de Vela, fol. 166. ait, quod Diabolus causat in obsessis impedimenta linguæ ad exercitium Confessionis. Et fol. 168. & 3. part. cap. 17. inquit, quod Diabolus violentat obsessi linguam ad proferendum blasphemias, & immunditias, etiam advertente obsesso, & in suis sensibus conservato: ergo, &c. Hanc ipsam advertentiam concedere videtur ipsa Dom. Maria Vela, fol. 160. col. 1. & 2. cap. 24. 2. part.

Gast.
de Pot.
Ange.
exép.

Confirm. 1. arg. ex violentia Dæmonis in obsessis ad alios actus ex se malos. Gastaldus, tom. 2. de Potest. Ang. fol. 529. refert de mulieribus obsessis cujusdam Villæ de Bohemia, quod nocte una occiderunt Parentes suos, filios, & proprios Maritos. Idipsum docet Tyreus 1. part. cap. 6. ubi ait, quod sæpè Diabolus in obsessis facit, ut interficiant semetipfos. Ad id facit, quod Monachus Stagyrius in laqueos se mittebat, & Evangelii obsessus se projiciebat in igne n. Et S. Teresa à Jesu, cap. 31. Vit. inquit, quod Diabolus, quin ipsa se resistere posset,

conquassabat eam in corpore, brachiis, & capite: ergo, &c.

Confirm. 2. arg. ex violentiis Diaboli in obsessis erga Sanctas Imagines, imò & contra Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum. Jus Canonicum, cap. Communiter, cap. Clerici, & cap. Usque Et Decretum Concilii Toletani Secundi, cap. 13. prohibet, ne Sacerdotes obsessi, & energumeni administrent Fidelibus Sacrosanctam Eucharistiam, usquedum ab obsessione liberi comprobentur. Et Rubricæ Missalis antiqui signant periculum effundendi consecratum sanguinem. Et Rituali Pauli Quinti expressè monet exorcistas, ne super caput energumeni vas applicent Sanctissimi Sacramenti, propter periculum, & metum irreverentiæ. Et Autor notarum ad Collationes Cassiani, sup. Collat. 2. cap. 30. resolutionem proponit Abbatis Sereni, ut detur obsessis licentia communicandi, etiam per singulos dies eo semper salvo, quod irreverentiæ periculum non adsit, puta execrationum, vomituum, &c.

Et Tyræus, 2. p. de Dæmon. cap. 26. n. 4. refert exemplar, quod proposuit S. Cyprianus, Serm. 6. de Lapsis, cujusdam puellæ obsessæ, quæ Sacram Eucharistiam projecit per violentiam Dæmonis, & cap. 28. n. 9. refert aliud exemplar Prosperi Aquitanici, alterius obsessæ puellæ, quæ per dimidiam horam species consecratas masticavit in ore, Diabolo

Jus
Cano-
nic. &
Com.
Tolet.

Cass.
in Col.
lat.

S. Cy-
prian.
Serm.
6.

ipsum loquentem, & intus dicentem: Deum nego, &c. potius ad tentationem, quam ad violentiam spectare. Præterea, Diabolum impedire linguam ad Confessionem, credibile fit; quoniam remedium obsessi validum contra Diabolum est Pœnitentiæ Sacramentum, ut notat Ven. Beda in cap. 8. Lucæ, cap. 30.

Ad confirm. 1. arg. resp. sicut ad arg. 5. in prima replica. Ad illud de Monacho Stagyrio resp. fuisse tentationes vehementes, & actus sine advertentia, non autem violentias, de quibus loquimur. Ad aliud de S. Teresa resp. fuisse solum violentias pœnales cum tormento corporis, in anima verò, licet eodem tempore forent vehementes tentationes, non est passa violentias. Videantur quæ supra diximus in solut. ad arg. 11.

Ad confir. 2. arg. omittendo quidquid in ea refertur, resp. negando consequentiam, & paritatem. Quoniam Diaboli violentiæ in tali materia, etsi tam horrendæ, non sunt animabus sic periculosæ, sicut violentiæ turpes in actibus, & tactibus venereis, obscœnis, & nefandis. Præterea, nec ob id concedimus, violentias in argumenti confirmatione relatas, inter purgationes passivas sensus esse computandas; quoniam aliud est, Deum eas permittere in aliquibus obsessis, & aliud valdè diversum est, Deum eas permittere in Personis Sanctis, ut ad veram transformationem,

S. Gre-
gor.
hom.
16.

Gonz.
c. 13.

Ven.
Beda.
in Luc

Sup.
ad arg.
11.

Sup.
ad arg.
6. & 9.

& unionem mysticam eleventur.

Gonz. Hoc semper negamus. Videantur lib. 3. supra dicta in solut. ad argum. 6. c. 21. & 9.

Arg. 39. ex Vita D. Mariæ Vela, ubi refertur, quod ei Diabolus apparebat in figura cujusdam Sacerdotis, à quo ipsa Missam audiebat, & Sacrosanctam accipiebat Eucharistiam; ipse verò Diabolus sub tali figura Sacerdotis violentas cum ea exequabatur lascivias. Et in eodem lib. 3. part. cap. 31. circa medium inveniuntur, Diabolum ex Divina permissione sumpsisse figuram Christi Crucifixi: & paucis interpositis asseritur, quod ipse Diabolus in figura Christi Crucifixi amplexatus est eam, & ipsam ad turpitudines provocabat, &c. ergo permissæ sunt Diabolo turpitudines violentæ cum muliere sancta, &c.

Gonz. Resp. ad primum quod apparitionem Diaboli sub figura Sacerdotis, violentas exequentis lascivias, etsi diligentè quæsi non inveni; nisi fortè sit, 3. p. cap. 16. paulò post init. ubi loquitur de apparitione Diaboli sub figura Sacerdotis. Aliud autem de apparitione Diaboli sub figura Christi Crucifixi, sic legitur ubi creatur: at verò notandum est, fore quid distinctum provocare eam ad turpitudines, & violentas exequi lascivias. Provocatio quidem, potius ad tentationem attinet, quam ad violentiam.

Resp. 2. ad utrumque punctum argumenti, relatos lascivos ample-

xus, non realitèr, & verè fuisse executos, sed solum in imaginatione vehementi contigisse. Hoc apertè fateatur ipsa D. Maria Vela, 3. p. cap. 12. ante med. ubi ait, quod per anni spatium vexata est à septem Dæmoniis turpibus, & licèt fateatur, quod ab eis patiebatur amplexus, & audiebat turpissima verba, advertit tamen, quod visio solum erat imaginaria.

Hinc reor, fere omnia, quæ reperiuntur variis in libris de carnalibus actibus cum Dæmoniis, & intumescencia ventris, potius apparentèr, quam realitèr evenisse: potiusque fuisse vehementes femininarum apprehensiones, & imaginationes, quam realitates. Videatur Gastaldus, tom. 1. de Potest. Ang. fol. 46. n. 1. Idèd juxta Decretum Congreg. Supremæ Inquisit. quod refert Gastaldus tom. 2. de Potest. Ang. fol. 223. num. 19. non est recipiendum Sagarum testimonium, quoniam evenire contingit, non esse realitatem facti, sed imaginationis fabulationem.

Et P. Thyraeus de Dæmon. p. 1. cap. 6. n. 5. tenet, quod Diabolus in obsessis ita fascinat sensus, ut patiens existimet, se percipere rem, quæ revera sic non est. Hoc ex Abulense confirmat. q. 115. in 8. Matthæi. Et Cornel Alap. sup. 4. Matth. v. 8. ait, Diabolum causare posse fascinationem sensus, sicut facit permitente Domino, dum ostendit ei omnia regna

mundi.

mundi. Et Gastaldus tom. 1. cir. fol. 482. col. 2. dicit, quod possunt Dæmones, non solum in somno, sed etiam in vigilia movere phantasiam, quam movent ita fortitèr, ut credant se videre extrinsecus, quæ phantasticantur. Ad quod citat Augustinum, lib. 99. q. 83. & S. Thom. 4. contra Gentes.

Ex his evenisset, obsessos nonnumquam dicere se vidisse in aliis actiones pravas, ut Justorum bonam famam evertant, prout notat Martiaus del Rio, lib. 6. Mag. cap. 2. q. 3. Et Lucerna Inquisitionem, n. 13. Phantasiam in obsessis figurare corpora Justorum in actibus vitiosis, ut eorum fama vilescat. Et Bartholomæus Espina, Sacri Palatii Magister affirmat in Apolog. 3. cap. 3. hoc Deum permittere, ad augenda merita Justorum. Idipsum tenet Mataphrast. in Surio, die 5. Januarii. Et Francisc. Torreblanca, lib. 3. cap. 6. & lib. 4. cap. 4. fol. 103. col. 2.

Si cum obsessione, imò, & sine illa invenitur spiritus scrupulorum, augentur vires assumpti. Quoniam ad talem confusionem deveniunt, ut dicant, & confiteantur, se commisisse exteriores actus quos non commisisse manifestum est, ut advertit Joannes Sanchez, disp. 41. n. 24. Idem tenet Layman, tom. 1. cap. 6. ubi consulit, quod Scrupuloso præcipiatur, ut numquam cum ipso Confessore proprio, vel cum aliis

loquatur de tali scrupulo, vel scrupulis. Vil Castro Palao, tom. 1. disp. 4. n. 3 & Sa, verb. Confessio, num. 4. Coniach, disp. 7. de Sacram. dub. 8. num. 53. & Franc. de Victoria, q. 130. dicit, quod satis est confiteri peccata certa, & quæ verè sunt dubia, sed non de scrupulis, ne fiat odiosum Sacramentum.

Nunc igitur ad argumenti metas revertentes, respondemus, potius esse imaginationes vehementes, si vè scrupulos impertinentes obnubilatarum mentium, quam realitates, aut veras Diaboli violentias turpes, quas firmitèr negamus semper, maximè in animabus Sanctis, de quibus est quæstio. Confirmor ex ipsa D. Maria Vela, 3. part. cap. 17. paulo post init. ubi ejus Confessor, & Chronologus ait, numquam Diabolum assumpsisse linguam illius, ne Spiritus blasphemiae possideret linguam, quæ loqui nesciebat, nisi Divinas laudes ad benedicendum Regem Cœlestem. Hoc maximè nota, ut non violentias alias ad opera prava in personis Sanctis concedas.

Argu. 40. Concesso ex suppositione possibili, vel impossibili, Deum permittere violentias Diaboli turpes in creaturis Sanctis, de quibus est quæstio, ipsis creaturis nolentibus, & pro viribus resistentibus, nihil sequitur nisi ipsarum creaturarum humiliatio, & confusio cum ingentissimo merito ab ipsa resistentia pro-

Nu 4

ce.

Cong.
ubi citat.

Maest.
Mart.
de el
Rio.

Gast.
de Po.
test.

P. Tyr.
& Cor.
Alap.

Sanch.
Laym

S. Th.
cū Au-
gust.

cedente, ut ex se liquet; sed totum hoc sanctum est: ergo, &c. Prob. maj. ex Angel. D. 1. 2. q. 36. num. 4. ubi cum August. dicit: *Quod voluntas resistens potestati fortiori causat dolorem: si enim inquit non resisteret, sed cederet consentiendo non sequeretur dolor, sed delectatio.* Et ipse S. Aug. in Joan. Serm. 43. dicit: *In bonis concupiscit caro adversus spiritum: in malis autem non habet contra quem concupiscere: ibi enim concupiscit adversus spiritum, ubi est spiritus:* ergo posita creaturæ resistentia in violentiis Diaboli, nihil mali sequitur, & supra modum ipsius creaturæ merita sublimantur: ergo, &c.

Resp. Suppositionem argumenti repugnare, 1. Propter pietatem, & fidelitatem Divinam, ut cum S. Birgitta diximus in solutione ad arg. 12. Non enim dignè sentimus de homine, qui castam habens uxorem, & in virum suum fidelem supponit eam adultero, 2. Quoniam saltem in resistentia ad violationem corporis pateretur Dominus, nos tentari supra id quod possumus sustinere, siquidem ex una parte tenemur resistere, & ex alia, cum vires Diaboli sunt majores, non posset creatura in resistentia prævalere:

Sup. Videatur ratio 35. 3. Quoniam totius mundi gubernium politicum, civile, & criminale confundetur, ut diximus in ratione vigesima.

Argumentum insuper retor-

queri valet hoc modo. In periculo maximo peccandi non cadere, sed resistere, magnum meritum est: ergo nihil mali sequitur, imò ingens meritum ex eo, quod quis ingrediatur voluntariè in periculum proximum peccandi? Falsa est consequentia; nam verum est, quod qui amat periculum, peribit in illo. Præterea, certum est quod multæ doctrinæ prohibentur ex hac ratione, quod in praxi periculosa sunt. Postmodum, negare non possumus, circumstantiam temporis periculosas efficere doctrinas: nunc ergo, quando Molinistica Secta grassatur, magis erit periculosa doctrina relata. Multa vidimus, & adhuc timeo, ne videamus multo majora. Diabolus Molinosus solutus ambulat. Vigilate Pastores, & Ministri Domini.

Arg. 41. Experimur, Animas virtuosas resistere in talibus Diaboli violentiis turpibus: ergo durissimum est eis dicere, quod in eis peccant: ergo dicendum est eis non peccare, quoniam sine consensu voluntatis non est peccatum: imò & cum displicentia facti, non est voluntas peccandi; sed in talibus virtuosis Animabus magna reperitur displicentia diabolicæ violentiæ: ergo, &c.

Resp. Verum. esse quod sine consensu creaturæ libero non est peccatum. Valde autem notandum est, quod cum effectiva displicentia facti potest inveniri peccatum. Ad hoc facit Seraphici Docto-

M. Lu
ub. su.Tract.
de Act
hum.S. Bo-
nav.

Doctoris Bonaventuræ doctrina, quæ mirè distingit inter voluntatem effectivam, & affectivam. Mercator cupidus, qui projicit merces in mare, ut evadat tempestatem, & naufragium, revera cum ingenti displicentia cordis projicit eas, & tamen eas liberè projicit effectiva voluntate, non affectiva, quoniam ipse vellet eas non projicere, & cum amaritudine cordis eas projicit. Ecce voluntatem effectivam sine voluntate affectiva.

Sic forsitan evenit multis Animabus in rebus venereis: *Hoc maxime nota.* Ipsæ nolent peccare, urget verò tentatio carnis: transeunt, & pertranseunt imaginationes impuræ; movetur seminarius humor, turbatur affectus, instant illecebrosi stimuli libidinis, & inter hæc, & illa fit, & exequitur impura pollutio carnis, aut tactus impudicus. Anima nollet peccare, & amaritudine cordis cruciatur eodem tempore, facit tamen, & operatur voluntate effectiva, licet non affectiva. Est ergo peccatum.

Sic de infelice Judice Pilato scripsit Sanctus Augustinus, & dixit: *Institit Pilatus, quantum potuit, ut Christum ex Judæorum manibus liberaret. Nostri illum lavisse manus, & dixisse, quod ipse non fecisset, mundum se esse à morte illius. Fecit tamen.* Ecce libertatem, & voluntatem effectivam, licet non affectivam. Sic peccavit.

Ad argumentum ergo nihil vi-

detur, salvo meliori judicio, quod licet absolute non dicatur Animæ timorata, quod peccavit in casu metaphysico relato, non est ei dicendum absolute, quod non peccavit, sed quod res est valde periculosa: quod Deus talia non permittit Diabolo in Animabus Sanctis: quod humiliter confiteatur semper, dum idem ei contigerit: quod clamet ad Deum, & speret in ipso, &c.

Arg. 42. Furor uterinus, & infirmitas alia, quam Medici vocant *Satyriasis*, sive pruritus venereus, de Furis vehementer provocant ad ta-
Med.
ror.
Furor.
Etus luxuriosos, & impudicos, ut in amentiam inducantur Animæ patientes. Ferè idem faciunt melancholicus humor, & biliosus, & hypochondricus, dum ad excessum devenire contingit, ita ut in affectibus, & effectibus videantur obfessiones, & maleficia; sed in eis Animas patientes excusamus à peccato: ergo &c.

Resp. disting. min. excusamus à peccato, dum tales infirmitates totaliter libertatem evertunt, concedo; dum sufficiens advertentia manet in eis, & in creatura patiente manet voluntas effectiva, licet non affectiva, nego min. & conseq. *Hoc maxime nota,* quod furor uterinus (idem de aliis affectibus, & passionibus) non semper excusat patientem à peccato, sed tunc solum, quando nec in causa, nec in elicientia actus, sive tactus prohibiti, potest imputari creaturæ. Quod autem sit
ad-

Uter. advertentia plena, vel semiplena
Sanc. docent Sanchez, lib. 1. Moral. cap.
Sum. 1. num. 10. & Vazquez, lib. 2.
Mora. dif. 107. cap. 4.

1. & Thyraeus, part. 2. cap. 26. num.
Vazq. 11. dicit: Quidquid obsessi effi-
Thyr. ciunt in turbatione, non esse tri-
de buendum creaturæ, sed Diabolo
Dæm. obsidenti. Et Baldellus, lib. 4. de
consc. erron. disp. 4. cit. à Rosel.
c. 15. fol. 30. n. 12. inquit, judica-
tum esse, blasphemias cujusdam
famulæ virtuosæ, absque adver-
tentia ipsius ancillæ fuisse prola-
tas. in his, & aliis similibus do-
ctrinis non videtur fundanda re-
gula generalis: quoniam difficili-
mum est judicare, an operatio ex
se prava proveniat ab obsessione,
vel ab immoderata passione. Hoc
mihi videtur certum, quod opera-
tio prava tribuenda est creaturæ,
dum positivè non probetur, ab ea
non processisse; & onus hoc pro-
bandi attinet ad ipsam creaturam,
aliàs ipsi imputabitur in foro ex-
teriori ad culpam, & ad poenam,
ut supra notavimus in solut. ad
arg. 15.

Leza. Arg. 43. ex Vitis insignium San-
in Vit. ctarum Catharinæ Senensis, Ma-
S. M. riæ Magdalenzæ de Pazzis, & An-
Magd. gelæ Fulginatis, de quibus fertur,
dePaz. spiritibus malignis blasphemiarum,
c. 33. luxuriæ, iræ, gulæ, & scrupulorum
ad 14. fuisse agitas; sed credibile simi-
liter est violentias ipsorum Dæ-
monum pertulisse, de quibus est
quæstio: ergo, &c. Resp. neg. min.
quoniam earum Vitæ non refe-
runt violentias, sed tentationes

gravissimas, vexationes, & tor-
menta durissima quod est valde
diversum.

Referuntur enim in earum hi-
storii apparitiones Dæmonum
formidabiles, tormenta corpo-
rum immanissima, quod ad au-
res earum proferebant blasphemias
horrendas, spurcitas, turpi-
tudines, dubitationes, argumenta
fallacia, desperationes: & in præ-
sentia earum assumptis corpori-
bus humanis apparentibus, per-
petrabant Dæmones mille turpi-
tudines, & actus nefandos; sicque
innumerabiles modos, & artes
nocendi, & tentandi machinaban-
tur: hoc tamen excepto, quod
neque permissum est Dæmonibus
linguas talium creaturarum San-
ctarum assumere ad blasphemias,
nee manus earum ad tactus inho-
nestos, & impudicos. Resisten-
tias insuper ipsarum mirabiles,
heroicas, & exemplares ad tales
tentationes vincendas, dignè ve-
neramur, & celebramus in ea-
rum historiis. Et si in aliqua levi-
tate ad actum pravam violentia
Diaboli suspicatur, inadvertentiæ,
& turbationi, vel humanæ fragi-
litate credam esse tribuendum,
non violentiæ Diaboli cum ad-
vertentiæ creaturæ sanctæ. Vide
solut. ad arg. 39. de multis, quæ
potius sunt imaginationes, quam
realitates.

Arg. 44. ex variis Authoribus,
& Libris, usquemodò non pro-
hibitis, in quibus reperiuntur
Diaboli violentiæ ad actus ex
se

Illust.
Mon.
in Vit.
S. Ca-
thari.
Senen.

Anna.
Min.
de S.
Ange.
Fulgi.

se pravos, & à lege prohibitos,
arripiente Dæmone manus, lin-
guam, & membra creaturæ obfes-
sæ, quin ipsa creatura valeat resi-
stere; & si resistat, nequeat præva-
lere. Videatur Gastaldus de Po-
test. Ang. Cardin. Tolet. in Lu-
cam, cap. 4. annot. 54. Raphaël
de la Torre, 2. 2. q. 90. Laurentius
Aponte, in 12. Mart. digress.
Rosel. 3. num. 7. Rosell de Scrup. cap. 28.
Thyr. Thyraeus de Dæmon. 2. part. cap.
32. & alibi. Lopez, Ezquerra in
Lucerna Mystica, tract. 6. cap. 4.
5. & 6. Ubi agit de purgatione pas-
siva, & quomodo ad eam Dæmon
cooperatur; & alii permulti, quos
ipsi citant: ergo, &c.

Resp. Libros Mysticos esse cor-
rigendos, sicut & Morales, juxta
ea, quæ jam prohibita, vel dam-
nata sunt ab Ecclesia Sancta, quæ
est Magistra Orthodoxæ Fidei, &
Columna firma Veritatis. Sicut er-
go in Libris Moralibus, postquam
Alexander VII. damnavit 45. pro-
positiones, & Innocentius Unde-

cimus 60. in quocumque Libro re-
periantur, sunt prohibita & dam-
nata, & sequi non possunt: sic in
Libris Mysticis, postquam Inno-
centius Undecimus damnavit 68.
errores, & Innocentius Duodeci-
mus, 23. ubicumque, & in quocum-
que Libro legantur, sequi non pos-
sunt, sed corrigendi sunt; vel de-
nuntiandi, ut corrigantur. Rosell
multa transcripsit ex Aponte, sicut
apparet. Aponte nunc expurgatus
est, ut supra notavimus.

Oportet ergo, quod propositio-
nes mysticas damnatas præ mani-
bus habeas, dum Libros evolvis,
& Animas diriges. Cave, ne pe-
reas per eas, vel confundaris.
Quod natum est ex carne, caro
est, non spiritus.

Subintroierunt enim quidam ho-
mines impii, Dei nostri gratiam
transferentes in luxuriam. Jud. ver.
4.

Quod natum est ex carne, caro
est: & quod natum est ex spiritu,
spiritus est. Joannis 3. v. 6.

Inno-
XI. &
XII.

FINIS.

DEBITÆ PROTESTATIONIS ITERATIO.

Juxta Decretum SS. D. N. felicis record. Urbani Papæ VIII. in Sac. Congreg. Universalis Inquisitionis Romanæ, ann. 1625. editum, & ann. 1631. declaratum, ac tandem ann. 1634. confirmatum, firmiter profiteor, quod si miracula, vel revelationes in hoc Opusculo reperiantur, nullam ex hoc recipiunt authoritatem, aut credibilitatem, nisi puram humanam, historicam, & fallibilem. Cæterum, si Elogium *Sancti*, aut *Beati*, aliis quam ab Ecclesia Romana Canonizatis, aut Beatificatis, inveniatur applicatum, profiteor, me nolle supra personam id cadere, sed solum supra mores, & opinionem, protestorque, nullum ex eo subjectis accedere cultum, quem aliàs ab Ecclesia Catholica non acceperint. Sic sentio, & subscribo in hoc Regio Seraphici P. N. P. S. Francisci Cæsar-Augustano Conventu, die 14. Februarii 1713.

Fr. Antonius Arbiol.

Luego con el favor de Dios, saldrá otro Libro de este mismo Autor, cuyo titulo es: La Familia Regular, con doctrina conveniente para todos los que regularmente componen una Casa Seglar, à fin de que cada uno en su estado, y en su grado sirva à Dios nuestro Señor con toda perfeccion, y salve su Alma.

IN-

INDICE

DE LAS COSAS MAS NOTABLES.

El primer número cita la Pagina, el segundo la Columna.

- A**
- A** Bismo. Un llama à otro, pag. 218. col. 1. y siguientes.
- Abfolucion de la Bula para la hora de la muerte, 463. 2.
- Abfolucion plenísima de los Religiosos para la hora de la muerte, y la condicion que pide, 463. 2.
- Abstinencia nimia por engaño del Diablo, 202. 1.
- Abstraccion. Conveniente para la perfeccion, 38. 2. y fig. 41. 1. 119. 1. 472. 1.
- Acomodarse el Justo à los genios con quien trata, 104. 2.
- Acto de Contricion. Se exorta, 297. 2. Uno breve, 158. 1.
- Actos Anagogicos. Son aquellos, con que asistidos de Dios buscamos nuestro ultimo fin: *Quotendas*, *Anagogia*, 156. 2. fig. 371. 1. 376. 1.
- Actos para la justificacion, 174. 1. 193. 1. y fig.
- Actos contrarios en las tentaciones. Como? 423. 1.
- Acufaciones. Se toleren con paciencia, 281. 2.
- Adoraciones, y postraciones. Se enseñan, 147. 1.
- Advertencia sobre los exercicios para cinquenta Comuniones, 254. 1.
- Advertencia general para todo el Libro. *Se sigue inmediata al Prologo.*
- Afabilidad. Vide *Benignidad*. *Manjedumbre.*
- Afanes nimios. Contrarios al espíritu, 81. 1. y fig.
- Afecto. Despegarlo de todo lo criado, 21. 1.
- Afecto natural sensible. Se vicia, 126. 2. fig.
- Afectos particulares, engañan, 134. 2.
- Afectos de la voluntad, como se facan de la meditacion? 364. 1. 478. 1. fig.
- Aficion à nuestro aprovechamiento espiritual, 30. y fig.
- Aficciones, y amarguras imperfectas, 33. 1. 454. 1. fig.
- Afliccion. No se ha de dar al afligido, 200. 1.
- Agudezas vanas. No dicen con la perfeccion, 117. 1.
- San Agustin. Como se retardaba su conversion? 114. 1.
- Ayunos de voluntad propia, 4. 1. 192. 2. 273. 1. El que ayuna no desprecie al que come, 271. 1.
- Aya-*